

sovad jübba põllesid. Nenda oll's nemmad
keige, ennamiste tulle ümber pitkalt maas, ei
loufunud, mele, ärrabeitmisje pärrast, ei san
naqt, ja waatsid täis wallo ning halledust tei
ne teise peäle.

Selleiamma nende hõdda sees watis toe
wane issa armoga nende waeste peäle, ja näi
tis nalle

Et temma teab selgeste,

Mis tarwis tulleb keikile.

Tullewa aasta Kalendris, kui hea on et
meje siis meel ellame, wõttame Teile armad
luggiad! sest rõõmsast otsast räkida, mis kan
natalikfo ja allandlikfo risti, kandja kätte sai.
Ni kawa olgo Teil ka se kindel nou, usjo läbbi
Jummala sisse, süddant finnitada.

I. W e n n a - a r m a s t u s .

Üks tõssine juttustaminne mis monne
aasta ees on sündinud.

Saksa maal, ühhe Württembergi kuningaga
tallo sees, liggi Heilbronn linna woeti nekru

eid wälja. Üsfo helemisse läbbi piddi üks
noor pois soldatiks woetud sama, kes peigmees,
ja jobba 3 korda firikus mahhakuulutetud olli.
Teitel päemal piddid pulmad ollema. Küllep
weip arwada, mis rosse ja hirmus sanna se
peigmehehel, prutil, ning nende wannemattete
olli. Nemmad nutiwad, pallusiwad, agga
keik olli ilmaosjata. Omma süddame wallo
sees futjus peigmees omma wenna ja ütles
temmal: nüüd wold sinna minno pruti wõta
ta, sest minna pean nüüd ärraminne, ja
ei sa küll funnagi ennam toqasi tullema. Hea
küll wastas wend, ma tahhan warsti linna
kirkisanda jures minna. Temma wottis ka
omma kübbart, ja läks linna, agga mitte
kirkisanda waid selle peälükfo jure, kes need
nekrutid wasto wottis. Armolik peälükfo Her
ra, ütles temma: minno wend peap soldatiks
sama; temmal on üks pruut, ja homme pid
diwad temma pulmad ollema; wottke mind
temma assemel! tele näete, et minna sedda
pitkusse mõto kannan ja ma tahhan hea me
lega soldatiks sada. Se peälük panni immeks,